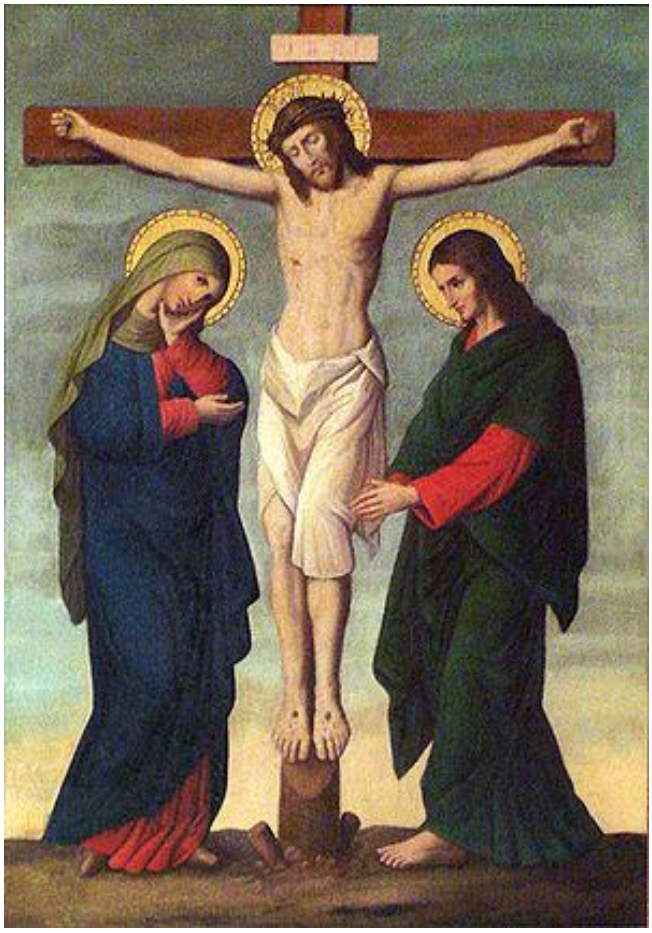
Farní dopis

Duben 2023
Číslo 233

Milí farníci a poutníci.

Máme před sebou velikonoční třídenní, kterým začínají Velikonoce, v kterých máme před očima tajemství Kristova vzkříšení. Kristus zničil smrt, proniká svou mocnou silou náš život, aniž si to často uvědomujeme. Proto je třeba, abychom se vědomě do tohoto tajemství ponořili a skrze prostředky, které nám Církev nabízí, přijali milost, kterou nám Pán chce dát. Velikonoce se nejen připomínají, ony se slaví a především se žijí. My se je však musíme učit prožívat, aby se postupně to podstatné z Velikonoc stalo trvale součástí našeho života. To všechno ale vyžaduje naši pozornost, náš čas, naše rozhodnutí. Můžeme Velikonocemi projít, aniž se setkáme s Kristem; můžeme je však také prožít v jeho blízkosti, spolu s ním, doslova na jeho hrudi v blízkosti jeho srdce. Velikonoce jsou svátky našeho sjednocení s Kristem. Ve křtu jsme byli s Kristem spojeni a obnova křtu, na kterou se většina z nás celou dobu postní připravuje, je jakýmsi vrcholem celých Velikonoc z pohledu našeho osobního prožívání. Patříme Kristu a on se stal pro nás někým, kdo utváří náš každodenní život.

Váš farář R.D. Jaroslav Laštovička

Velikonoce – Miloslav kardinál Vlk

Když jsem před čtyřiceti lety studoval dokumenty II. vatikánského koncilu, zaujala mě v liturgické konstituci jedna úžasná věta: "Když (církev) slaví jednotlivá tajemství vykoupení, otvírá věřícím bohatství mocných činů… takže je neustále v jistém smyslu zpřítomňuje, aby se s nimi věřící setkávali…" (SC 102).

Byl jsem touto větou nesmírně osloven, poněvadž jsem si uvědomil, že slavení liturgického roku, zvláště jeho vrcholu – Velikonoc – není jen vzpomínkou na historické události v minulosti, připomínkou, jak se udály, ale jejich zpřítomněním! Prototypem takového způsobu slavení je vlastně největší „úkon" církve, sama eucharistie, mše svatá, která není pouze vzpomínkou na poslední večeři Páně nebo opakováním oběti Kristova života na Kalvárii, ale je jejím zpřítomněním přes propast času, která nás dělí od oné krvavé události v den před velkou Sobotou. To je možné proto, že zmrtvýchvstalý „Kristus je stále přítomen ve své církvi…, je přítomen v mešní oběti jak v osobě sloužícího kněze, neboť tentýž nyní přináší oběť skrze službu kněží, který se tenkrát obětoval na kříži…"(SC 7).

To je tedy základní postoj, s jakým chceme plodně slavit slavné velikonoční triduum /třídení/, večerní eucharistii na Zelený čtvrtek, oslavu kříže Kristova na Velký pátek, kdy On nemůže nebýt přítomen jako ten, který na sebe tehdy vzal natrvalo a nesl všechny naše bolesti a utrpení (Iz 53, 11).

Snad nejsilněji lze prožívat Velikonoce v obřadech Bílé soboty, ve slavnosti vzkříšení, které je naprostým vrcholem všeho slavení křesťanské víry. Na těchto obřadech nejlépe září ono zpřítomnění: v obřadech oslavujeme Kristovo historické zmrtvýchvstání svěcením ohně a velikonoční svíce, znamení zmrtvýchvstalého Krista, vnášením světla (symbolizujícího vstup Zmrtvýchvstalého) do temného chrámu a slavným hymnem Exsultet na světlo velikonoční svíce, na světlo Kristovo.

Ale tato krásná oslava největší historické události dějin – přemožení smrti – by nestačila, kdyby se zároveň neslavilo její zpřítomnění- naše zmrtvýchvstání ve slavnostně udělovaném křtu, ve zpřítomnění a přivlastnění si onoho Kristova zmrtvýchvstání… Každé nedělní slavení eucharistie (neděle je dnem vzkříšení) je úžasným zpřítomněním Velikonoc.

Ať letošní velikonoční slavení v tomto duchu nás naplní novým světlem, které onoho nedělního rána po sobotě vstoupilo do světa, abychom mohli být jeho nositeli.

/Poznámka: SC - Sacrosantum Consilium - Konstituce o posvátné liturgii/

Světlo Kristovo – P. René Luc

Oheň sjednocuje

Jako dítě jsem žil na venkově u svého dědečka, který měl obrovský krb. Oheň je fascinující! Neruší. A zvláštním způsobem sjednocuje. U ohně si můžete báječně s druhými popovídat. Všichni mohou mít oči upřené do plamene, a přitom každý naslouchá ostatním.

Oheň – důležitý křesťanský symbol

V rámci křesťanské víry je oheň jedním z nejdůležitějších symbolů. Na hoře Sinaj se Bůh zjevuje Mojžíšovi v hořícím keři. O Letnicích sestupuje Duch svatý na apoštoly v podobě ohnivých jazyků. A ne náhodou se o Velikonocích Kristovo vzkříšení slaví zapálením velikonočního ohně.

Na velikonoční vigilii, tedy za tmy v noci z Bílé soboty na neděli, se křesťané shromažďují poblíž kostela. Tma symbolizuje svět, který je ponořený do temnoty. Je zapálen velký oheň a kněz ho požehná. Oheň symbolizuje událost Kristova vzkříšení, které porazilo mocnosti temnoty. Smrt už nemá nad světem stejnou moc jako dříve, svou smrtí Ježíš smrt přemohl. Zazářilo nám světlo, Kristus. Od nynějška může svět toto světlo přijímat a následovat ho.

Tma symbolizuje naše zoufalství a slabosti

Velikonoční oheň plápolá a jiskry se rozptýlí do černé noci, jako by chtěly donést dobrou zprávu o vzkříšení až na kraj světa. Kněz přistoupí k plamenům a zapálí od nich velikonoční svíci zvanou paškál. Živý Kristus je pro všechny generace světlem, které vede naše kroky.

Poté se všichni vydávají zpět ke kostelu. Jdou v procesí, kněz nese v čele zářící paškál. Kostel je v tu chvíli ještě ponořený do tmy. Temnota symbolizuje chvíle našich pochyb, zoufalství, slabosti, ale též chvíle, kdy jsme sešli z cesty.

Světlo Kristovo!

Na prahu setmělého kostela se kněz zastaví a zpívá: „Světlo Kristovo!“ A všichni odpovídají: „Sláva tobě, Pane.“ Celé shromáždění pak v tichosti vstupuje do

kostela, vedené tímto nepatrným velikonočním plamínkem, který kněz nese ve zdvižených rukou. Uprostřed chrámu se kněz zastaví a znovu zpívá velikonoční verš. Všichni věřící mu odpovídají a nyní již zvedají do výšky své vlastní svíce, které si mezitím navzájem připálili od té jedné svíce, kterou kněz nese temnotou. Jde o úchvatný moment. Celý lid Boží čerpá ze světla víry a každý se stává světlem i pro ostatní.

V naší době nachází víru i mnoho dospělých. Prvním oficiálním krokem v životě víry je pak křest. Při jedné části křestního obřadu přijímá pokřtěný člověk svíci, která je zapálená právě od velikonočního paškálu, který je středobodem Velikonoční oslavy vzkříšení…

Krátké zprávy pro vás

- **394. měsíční pouť 1. soboty se koná 1. 4. 2023 – Dá-li Pán Bůh**
  V 15 h německá mše svatá; **v 18h mše sv. R.D. Petr Bartoněk, farář z Březan**

- **Velikonoce v Hlubokých Mašůvkách:**
  2. 4. Květná neděle – mše sv. 9.30
  6. 4. Zelený čtvrtek – mše sv. 16.30
  7. 4. Velký Pátek – křížová cesta na Kalvárii v 15h
  Obřady velkopáteční 16.30
  8. 4. Bílá sobota – vigilie vzkříšení v 18h
  9. 4. Boží hod velikonoční – mše sv. 9.30
  10. 4. Pondělí velikonoční – mše sv. 9.30

- **395. měsíční pouť 1. soboty se koná 6. 5. 2023 – Dá-li Pán Bůh**
  V 15 h německá mše svatá; **v 18h mše sv. P. Gerhard M. Walder, OSM**

Adresa: Řím. katol. farnost, 671 52 Hl. Mašůvky, CZ,
tel. číslo: 605 955 710, 533 534 944